

Nionde roten, tomt 2

Kvarteret Strykjärnet

Tjugonde roten 1637–57

Spannmålgatan nära östra vallen

Elfte roten 1657–70

Gården tillträdde någon gång mellan 1720 och 1725 av stadsbåtsmannen Johan Torstensson Berg (var han son till båtekarlen Sven Torstensson i 9.1?). Sistnämnda år hade han en stadstimmerkarl Anders Ersson som hyresgäst.

Inbördes testamente mellan Johan Torstensson Berg och hans hustru Gunilla Andersdotter upprättades den 28.2.1728. Bouppteckning efter honom ägde rum den 9.2.1747, efter henne den 8 oktober samma år. De ägde ”ett litet hus med tomt på Spannmålgatan vid vallen”, värt 250 d smt (Berg II:1–2, 219).

Samma år de båda makarna avled begärde f.d. skomakaren och stadskorpralen Petter Grope den 26.10.1747 att för lån av 300 d smt få pantsätta sin på Spannmålgatan belägna fasta egendom till Thamiska sterbhusfonden. Var det samma pantsättning det var fråga om, när han den 31 i samma månad pantsatte gården för samma summa för lån av stadens fattighusmedel? Den 12.8.1743 hade han genom auktion förlorat den gäldbundna gård på Kungsgatan, 2.141, som han 1732 hade övertagit efter svärföräldrarna skomakaren Arvid Larsson och hans änka Gunilla Persdotter.

Något år mellan 1750 och 1755 övertogs gården av en hustimmerman Anders Persson. En kort tid i början av 1760-talet ägdes gården av banekarlen Gustaf Dahlberg. Efter hans hustrus död begärde förmyndaren för deras omyndiga barn gördelmakaren Carl August Berg auktion på deras hus och gård på Spannmålgatan vid vallen, vilka den 14.7.1763 inropades av stadsbetjänten Anders Siögren för 1 085 d smt. Den 20.9.1763 pantsatte Siögren gården till tyska kyrkan för lån av 1 000 d smt.

Volontären vid kungl. artilleriet Jan Rath (Rathe) köpte för 1 300 d smt den 3.1.1765 av stadsbetjänten Anders Siögren och dennes hustru Catharina deras hus och gård på Spannmålgatan vid vallen mellan besökaren Berners hus å västra och änkan Britta Smittsbergs gård å södra sidan. Den 27.5.1767 framlades för rådhusrätten en skrivelse av Rath, där denne begärde att återfå sina utlagda pengar, då det visat sig att tyska kyrkan hade en inteckning i gården på 1 000 d smt. Magistraten hade med kvarstad låtit belägga de 400 d smt, som Anders Siögren var skyldig trädgårdsmästare Magnus Möller. Det bör vara densamme Rath (eller Rathe) som under namn av Johan Jacob Rath fick burskap som skraddaremästare 30.10.1772 och som var bosatt 7.7 1769–81. Hans änka Catarina Hultman avled 29.9.1785.

En hantlangare Anders Wetterquist ägde gården 1770. År 1775 betalade hustimmerman Kieller Tallström tomtöret. I mars 1754 visade han som avskedad artillerihantlangare intyg av överste A Ehrenswärd om detta erhållna avsked och begärde frihet att idka timmermansarbete. Han hade varit i kronans tjänst i tolv år. I juli 1761 köpte han av Fru Cajsa Forsbeck (gift Andreas Hallenstedt) ett litet stycke land av hennes tomt utom Drottningporten vid Fattighuset, där han ämnade bygga sig ”wäningsrum för sin lilla hushållning” men nu var han tydligen i behov av ny bostad.

Liksom i komminister Nordbloms fall (se 9.1) var det tydligen fråga om ett hyresförhållande, ty den 12.9.1782 utropades artillerikonstapeln Wetterquists på Spannmålgatan belägna hus och gård förgäves. Trots att utropspriset 1 000 d smt sänktes till 800 ville ingen köpa gården.

Den lilla snedtomten, vilken liksom 9.3 hade synnerligen blygsamma dimensioner enligt senare karta, övertogs före 1785 av hökaren Claes Peter Almroth, som sedan september 1777 var ägare av gården 9.8 längre västerut på Spannmålgatan. Denna lilla tomten kom liksom Almroths större gård att efter 1794 års brand bli handelsmannen David Lows ödetomt (uppbud av 9.1–2 3.6.1805)

Senare uppbud av 9.1--2

karduansmakare C. J. Tinnerholm	1.10.1838
grosshandl J. A. Colliander	2.6.1856
poss. Herman Schmidt	19.9.1859